

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Francisci Tvrriani Societatis Iesv, Aduersùs Magdeburgenses Centuriatores pro Canonibus Apostolorum, & Epistolis Decretalibus Pontificum Apostolicorum, Libri Quinq[ue]

Torres, Francisco de

Coloniae, 1573

VD16 T 1629

Cap. XV. Responsio ad illud, quod obijcitur ex epistola Clementis, quòd Petrus potuerit integrè seruare praeceptum, & quomodò no[n] hoc intellexeru[n]t Magdeburgenses: item responsio ad illud, cur ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-29685

na, in templo sanctorum Apostolorum sub Photio Patriarcha habita, quæ vocata est *ἡ ἐκκλησία τῶν ἀποστόλων*. In eos enim, qui canonem Apostolorum malè interpretabatur, quasi prohibuisset quidem sacerdotibus, nè alios propter peccatum suis manibus verberarent, sed non, nè iuberent ab alio verberari, in extrema parte canonis sui noni: Si qui verò, inquit, fuerint, qui neq; monitis, neq; supplicijs ecclesiasticis corrigi voluerint, nemo hos per magistratus loci corrigi prohibuerit: siquidem Synodus Antiochena canone 5. sanxit, vt qui seditiones in ecclesia mouerent, manu externa, id est, per ciuilem potestatem corrigerentur. Vt igitur hoc, quod Synodus Antiochena sanxit de incorrigibili, vt ita dicam, potestati ciuili tradendo ad puniendum, ex traditione canonica Apostolorum, quæ Episcopis prohibet verberare, fluxit: sic etiam quòd Pius Pont. iussit, tradere curiæ seculari. Dicendum est nunc de tempore Pij, in quod, visum est Magdeburg. decretum Pij Pontificis non conuenire, cum tota (vt dixi) curia ethnicorum tunc esset. Credo, existimârunt Magdeburg. de curia seculari Christianorum locutû fuisse Pium, sed non ita est. nec enim alio gladio, quàm ignis, (sic enim Clemens Rom. in libro 2. de constitutionibus Apostol. anathema vocat) tunc vti poterat ecclesia, quia Christiani tunc potestatem gladij non gerebant, alioqui tanquàm sicarij puniti fuissent. sed quia rursus æquum & necessarium erat, scelera pœnas esse, & innocentes defendi, quandiu hoc à Christianis præstari non poterat, voluit Apostolus Paulus, vt hoc per ethnicos magistratus præstaretur. quod satis idem Paulus admonuisse videtur, cum de illis ethnicis potestatibus in epist. ad Rom. scripsit, non sine causa gladiû portare: Dei enim ministros esse, vindices in iram ei, qui malè ageret: quâobrem tributa eis pendi, & parere oportere. Quare cum crimen à Christiano commissum erat, quod pœna capitis aut alio quopiam graui supplicio ciuili plectendum esset, eorum curiæ tradebatur. vtile enim erat, corrigi eorum legibus ad benè viuendum, vt beatus Cyrillus in Iulianum apostatam libro 7. scripsit, cum ei respondit Christianis exprobrâti, quòd sub imperio & legibus Romanorum viuerent. Quis enim ignorat, ait Calixtus pont. de legibus illis, æquitate & prudentia plenis loquens, leges humanas, rationi & honestati non repugnantes, esse amplectendas, præsertim vbi vel publicæ consulunt vtilitati, vel ecclesiasticæ dignitatis autoritatē defendunt: Vt igitur legibus Romanorum, sic etiam curia eorum, quæ legû ministra erat, ecclesia, cum opus erat, vtebatur.

Rom. 13.

Responsio ad illud, quod obijcitur ex epistola Clementis, quòd Petrus potuerit integrè seruare præceptum, & quomodo nõ hoc intellexerint Magdeburgenses: item responsio ad illud, cur Paulus in epistola ad Philipenses non appellauerit Clementem Pontificem Romanum, sicut appellauit cooperarium. Item ad illud, cur beatus Petrus in epistola 2. paulò ante mor-

E f tem

tem scripta, non meminit Clementis successoris sui.

Cap. 15.

Redarguitur
Magd. non in-
tellexisse
quod reprae-
senterunt.

Rom. 2.

Quam insci-
enter Magdeb.
quod Domi-
nus dixit in
euangelio de
lege veteri, de
lege noua ac-
ceperunt.
Matth. 5.
Ioan. 1.

Interpretatio
erudita Sixti
serij in illud,

Illud quoque Magdeburg. tanquam falsum notarunt in epistola Clementis ad Iacobum, quod Petrus potuerit integrè seruare praeceptum. cum tamen, inquit, Petrus illam regulam Christi obseruauerit, Cum omnia feceritis, dicite, serui inutiles sumus: & Christus dicat, Ego ueni legem adimplere. Vtrum Magdeburg. intellexerint, quod hic notarunt, iudicent, qui haec legerint: & ex hoc loco de reliquis, quomodo intelligant, suspicentur. Petrum, ait Clemens, ut potè magis idoneum, iussum fuisse plagam Occidentis praedicatione sua illuminare, & potuisse perficere. Hoc autè, quod Clemens de hoc praecepto illuminandi Occidentem dixit, impletum esse à beato Petro, nescio quomodo Magdeburg. studio accusandi obtusi & hebetati, de praecepto legis diuinæ acceperunt. Nè autem isti tergiversari & elabi possint, describam graeca, quae magis adhuc hanc sententiam declarant, sic enim ait, ὁ καλὸς καὶ δοκιμὸς μαθητὴς ὁ τῆς δύσεως τὸ σκοτεινότερον τοῦ κόσμου μέγας ὡς πάντων ἰκανώτερος φωτίσκει καὶ κατερθῶσαι δύνηται: id est, bonus & probatus discipulus, qui partem Occidentis reliquo mundo obscuriorem, ut potè magis idoneus, illuminare iussus fuit, & perficere potuit. Hoc item de Occidete, per praedicationem beati Petri illuminato, sicut Dominus ei praeceperat, testatur Apostolus Paulus, cum ad Rom. scribens, ait: Desidero enim videre vos, ut aliquid impertiar vobis gratiae spiritualis ad confirmandos vos per eam, quae inuicem est, fidem uestram atque meam. Ad confirmandos dixit, quia, ut Theodoretus quoque in commentarijs suis obseruauit, prius Petrus fuerat Romae, & fidem Romanis, qui ad Occidentem pertinent, tradiderat. de qua fide ait idem Paulus in principio eiusdem epistolae: Gratias ago Deo meo per Iesum Christum, quod fides uestra annuntiatur in uniuerso mundo. quantae uero tenebrae ignorantiae, & quanta ibi caecitas mentis esset, ibidem quoque idem Paulus declarat &c. Sed Magdeburg. aliud adhuc peius hinc commiserunt. Verbum enim Dei, de cuius scientia gloriantur, malè hinc intellexerunt: siquidem quod Christus dixit, ut ipsi recitant, Ego ueni legem adimplere, de lege noua accipiendum esse putauerunt: ut enim docerent falsum esse, quod à Clemente dictum esse existimabant, potuisse Petrum integrè implere praeceptum, obiecerunt de se solo dixisse Christum, Ego ueni legem adimplere. quod quidem de illa lege dixit, de qua dixerat, Non ueni soluere legem. subiungit enim, sed adimplere, scilicet ipsam illam legem: quia lex per Moysen data est, ut ait beatus Ioannes, gratia autem & ueritas per Iesum Christum facta est. & sanctus Sixtus tertius, in epistola de diuitijs, explanans hunc locum, Adimplet, inquit, legem, cum eam ueram esse ostendit. ueram enim ostendit, quando per se cessare facit illa, quae iam cessatura praedixerat: & de antiqua lege legem produxit nouam, & nouum testamentum promulgauit ex uetere: ut magis ac magis legis & prophetarum praedicata suppleret, in quibus continebatur

tur, De Sion procedit lex, & verbum Domini de Hierufalem. & alibi, Da-
 bo eis testamentū nouū, non secundū quod disposui patribus eorū. Hac-
 tenū ille. Sequitur in centurijs: Nec illud verisimile est, q̄ Petrus Clemen-
 tem paulō ante mortē Romanū ordinauit Episcopū. nam Paulus in episto-
 ad Philip. testatur Clementē suum cooperarium fuisse: neq̄ eum appellat
 Pontificem Romanū, Episcopum vniuersalem, caput ecclesiæ. Hic quoq̄
 errant Magd. in ratione temporū. epistolam enim ad Philip. scripsit Paulus
 Romæ, vt ex extremo eius intelligi potest, cū ait, Salutāt vos, qui ex Ce-
 faris domo sunt, Romæ, inquam, scripsit ex custodia & vinculis, vt intelli-
 gi potest ex 1. & 2. & 4. cap. ex custodia, inquam, priore, in qua fuit bienniū
 sub Nerone, qua liberatus, vixit ferè decepniū. post hanc liberationē, con-
 stat, discessisse Paulum Roma, & redisse in Syriam, & indē in Græciā reuer-
 sum esse circiter annum 9. aut 10. Imperij Neronis, ex secūda custodia scri-
 psit epist. 2. ad Timoth. cū iam tempus mortis instaret, vt ipse in eadem
 epist. scribit, quomodō ergō tam multis ante mortē annis de electione Cle-
 mentis in epistola ad Philipp. in qua cooperariū suum eum vocat, scribere
 poterat? Hoc igitur Magd. si poterant, probare debebāt, scriptam esse epist.
 ad Philipp. paulō ante mortem Petri: quæ cū scripta sit multō antequam
 Clemens Episcopus Romanus ordinatus esset, non poterat Paulus appel-
 lare eum Pontificem. Rursū obijciunt Magdeb. Neq̄ Petrus in 2. epistola,
 quam etiam paulō ante mortem scripsit, mentionem Clementis facit, nec
 eius, nec alterius primatis: quod sanē facere debuisset, nē ignorarent, Petro
 mortuo, Clementē & Romanos successores, caput ecclesiæ futuros.]
 Sanē quidem scripsit B. Petrus in epistol. 2. significatum esse sibi à Domino
 de morte sua proxima: Certus, inquit, quod velox est depositio tabernacu-
 li mei, secūdū quod & Dominus noster Iesus Christus significauit mihi:
 sed quā citō subeunda mors esset, non dixit sibi significatum esse. aliud
 enim est significare, citō intereundum esse: aliud, quā citō. quod quidem
 cū non esset illi significatum, sed, solū citō: hoc autem citō, incertum
 erat, non conueniebat, vt tunc de successore scriberet, deniquē quis dubita-
 re potest, quin quod in epist. scripsit, significatum esse sibi de morte proxi-
 ma, hoc ante illos ipsos dies, quibus moriturus erat, factum esset? at beatus
 Petrus prope ipsos illos dies, quibus moriendum erat, congregatis fratri-
 bus, elegit & ordinauit Clementem, vt Clemens scribit: sic enim est Græcē,
 πρὸς αὐτοὺς δὲ ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἤμην ἐπιλωτῆρ, & quæ sequuntur. Non igitur scri-
 bere debebat, quod nondū fecerat: neque quid de eo facere cogitaret, ne-
 cessē erat ante tempus nunciare, quod enim centuriatores dicunt, debuisse
 facere in Epist. 2. nē ecclesiæ ignorarent, mortuo Petro, Clementem succes-
 sorem, & ecclesiæ caput, satis hoc prouisum fuit, cū eidem Clementi ius-
 sit, de eo ad Iacobum fratrem Domini scribere: quod nobis quidem satis
 superq̄ est, qui fidem, quam debemus, sicut à Maioribus nostris semper fa-
 ctum est, epistolæ accommodamus,

Non veni sol-
 uere legē, etc.

Deprehensio
 Magde. in er-
 rore rationis
 temporum.

Explicatio de
 priore, & post-
 teriore custo-
 dia Petri, &
 de discessu
 eius Romæ, et
 de reditu.

2. Tim. 4.
 Quid obijciāt
 Magd. contra
 Clementis pon-
 tificatū ex 2.
 epist. Petri. c. 1.

2. Pet. 1.

Deinde ad illud, cur Petrus v. cap. 5. de gradibus Episcoporum non meminit, sed tantum presbyteros nominavit: & quomodo de gradibus Episcoporum per traditionem sine scripto acceperit Ecclesia, & quomodo id per scripturam probetur: & de loco Epistolæ Pauli ad Titum, Constitue presbyteros per ciuitates, sicut constitui tibi: & quomodo Clemens potuerit videre Hierosolymis cum Iacobo discipulos, qui habebat omnia communia. Cap. 16.

“ Ad dunt deinde centuriatores, eiusdem generis & illa, quæ de gradibus Episcoporum finguntur, quod Petrus iusserit in gentium vrbes, ubi antè Archisamines maiores erant, collocare Patriarchas siue primates: ubi verò minores, eò Archiepiscopos: in alia verò magna oppida, Metropolitanos: in cætera verò Episcopos, & vt illud caueretur, nè in vicis & parua Castella Episcopi constituerentur, nè nomè eorum vilesceret: & nè in vno loco duo aut tres essent Episcopi, sed in singulis singuli. Clem. in 1.]

Quæ obijciant
Magd. contra
gradus distin-
ctos Episco-
porum.

Hæc autem sic Magdeb. refellunt: nam Petrus, inquit, in suis Epist. quarum postremam paulò ante mortem scripsit, nullam istorum graduù mentionem fecit. & 1. Pet. c. 5. ministros ecclesiæ tantum presbyteros, & quidè se presbyterum vocat. nec vsquàm Episcoporum, Metropolitanorù, Archiepiscoporù, Patriarcharum, Papæ, & similia titulorum meminit.]

Quò Magdeb.
verbum Dei
scriptum ne-
gent, negan-
tes tradições
sine scripto.

Viderunt vobis Magd. idonea hæc confutatio? pbate nobis, nihil per sermonem sanctos Apostolos tradidisse, sed omnia per epistolam, & cedemus vobis. At hoc facere non potestis: immò verbum Dei, quod vos semper requirere simulatis, hinc planè negatis. an non est verbù Dei, quod ad Thessal. scribit Apost. cum ait: State itaq; fratres, & tenete tradições, quas didicistis, siue per sermonem, siue per epistolam nostram? si igitur sancti Apostoli per sermonem quoq; sine Epistolis tradebant, quæ teneri volebant constanter, & in eis stare ac permanere, sicut hinc Thessal. iussit, stare & tenere, quæ per sermonem siue epistolâ eis tradiderat: quid obstat, quo minùs hæc, quæ de gradibus Episcoporum requiritis, sine Epistol. Petrus tradiderit, sicut coapostolus eius Paulus faciebat? quod si nihil obstat, quin ita fecerit, cur verbo Dei, cur exemplo Pauli, cur rationi, cur authoritatì Clementis, cur testimonijs tot ecclesiarum, cur tot seculis repugnatis? respondete nobis

Philip. 4.

Magdeb. cum Paulus ad Philip. scribens hortabatur, vt ea cogitarent, quæ à Paulo didicissent, accepissent, audissent, & vidissent in eo: sic enim futurum esse Deum pacis cum eis: an de ijs, quæ per epistolam tantum didicissent, loquebatur? si ita est, quid opus erat illa verborum redundantia? quis rationis compos sic loquatur, si de vno tantum genere docendi per epistolam loquatur? an sensus communis & natura ipsa non docent vos, non solum audiri quæ ab absentibus scribuntur, sed quæ à presentibus dicuntur? & non solum per auditum eorum, quæ quis absens scribit, sed per auditum eorù, quæ